

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14P/35/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816208528
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3816208528.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza vo veci starostlivosti o maloletých: N. T. O., nar. XX.X.XXXX a R. X., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom ako matka, obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, deti rodičov: matky: D. X., nar. X.X.XXXX, adresa na doručovanie Y., H. X/X, právne zastúpená JUDr. Erichom Lojom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Bojnická 5,7 a otca: N. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y., A. I. XXX/X, právne zastúpený JUDr. Zlaticou Hammerovou, advokátkou so sídlom v Prievidzi, Švéniho 4/A, o určenie zameškaného výživného, takto

rozhodol:

Zameškané výživné za obdobie od 3.10.2016 do 21.11.2017 vo výške 492- EUR na maloletého N. T. a vo výške 409,50 EUR na maloletého R. súd povoľuje otcovi zaplatiť v deviatich mesačných splátkach po 54,67 EUR na maloletého N. T. a po 45,50 EUR na maloletého R., pričom prvá splátka je splatná k 15. dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku a ďalšie splátky spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že neuhradením čo aj jednej splátky sa stáva splatným celý dlh.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 27.6.2016 sa otec maloletých detí N. T. O., narodeného XX.X.XXXX a R. X., narodeného XX.X.XXXX domáhal, aby súd zveril maloletých do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.

2. Dňa 3.10.2016 podala matka maloletých vzájomný návrh, ktorým sa domáhala, aby súd zveril maloletých do jej osobnej starostlivosti a aby otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého N. T. sumou 280,-EUR mesačne a na výživu maloletého R. sumou 230,-EUR mesačne.

3. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 28.2.2017, ktorým schválil dohodu rodičov, ktorou boli maloletí zverení do osobnej starostlivosti matky, uložil otcovi maloletých povinnosť platiť výživné na maloletého N. T. za obdobie od 03.10.2016 do 31.12.2016 vo výške 125 Eur mesačne a počnúc dňom 01.01.2017 vo výške 200 Eur mesačne, uložil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletého R. za obdobie od 03.10.2016 do 31.12.2016 vo výške 85 Eur mesačne počnúc dňom 01.01.2017 vo výške 160 Eur mesačne, ktoré je povinný poukazovať matke vopred, vždy do 15. dňa predchádzajúceho kalendárneho mesiaca, povolil otcovi zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 03.10.2016 do 28.02.2017 vo výške 502 Eur na maloletého N. T. a vo výške 369,50 Eur na maloletého R. v mesačných splátkach po 63,63 Eur na maloletého N. T. a po 46,17 Eur na maloletého R., konštatoval, že súčasťou rozsudku je dohoda rodičov o styku s maloletými, zamietol návrh matky vo zvyšnej časti a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti výtokom týkajúcim sa výživného na maloletých podal otec maloletých odvolanie. Krajský súd v Trenčíne, rozsudkom č.k. 27CoP/40/2017 zo dňa 16.8.2017 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že uložil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletého N. T. za obdobie

od 03.10.2016 do 31.12.2016 vo výške 125 Eur mesačne a od 1.1.2017 vo výške 150 Eur mesačne a na maloletého R. X. za obdobie od 3.10.2016 do 31.12.2016 vo výške 85 Eur mesačne a od 1.1.2017 vo výške 120 Eur mesačne. Výživné je otec povinný poukazovať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletých. Vo výroku o zameškanom výživnom krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Konštatoval, že na zročnom výživnom mohol vzniknúť nedoplatok za obdobie od účinnosti zmenenej výšky vyživovacej povinnosti. Súdu prvej inštancie uložil povinnosť, aby v ďalšom konaní opätovne prešetril výšku a podmienky zročnosti, s tým, že na zistenie správnej výšky nedoplatku je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie a zistiť, v akej výške otec výživné na maloleté deti platil, následne určiť prípadnú výšku dlhu na zročnom výživnom s účinnosťou zvýšenia výživného do rozhodnutia súdu a určiť aj spôsob jeho zaplatenia, resp. vysloviť, že nedoplatok na zročnom výživnom nevznikol.

5. Súd prvej inštancie vo veci následne nariadil pojednávanie. Rodičia maloletých na pojednávaní dospeli na základe vlastných výpočtov k zhode, že zameškané výživné na N. T. od X.XX.XXXX do konca novembra 2017 je vo výške 492 Eur a na maloletého R. od 3.10.2016 do konca novembra 2017 je vo výške 409,50 Eur. Rodičia však nedokázali dospieť k dohode o počte a výške splátok, ktorými otec uhradí matke splatné zameškané výživné. Otec navrhoval 12 splátok po 41,-Eur na maloletého N. resp. 34,13 Eur na maloletého R.. Matka požadovala uhradiť výživné tak, aby bolo uhradené splátkami v priebehu šiestich mesiacov.

6. Súd na pojednávaní oboznámil listiny - fotokópie poštových poukázok o úhrade výživného, predložených matkou.

7. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

8. Podľa § 77 ods. 1 tretia veta Zákona o rodine výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Medzi rodičmi maloletých detí nebola sporná výška sumy zameškaného výživného, ktoré je otec maloletých povinný doplatiť matke. Rozchádzali sa v tom, ako bude zameškané výživné uhradené do rúk matky. Otec navrhoval, aby súd rozložil toto plnenie do dvanástich splátok, matka požadovala šesť splátok. Súd zvolil riešenie, ktoré považuje za kompromis medzi tým, čo navrhovali rodičia maloletých a uložil otcovi povinnosť uhradiť zameškané výživné v deviatich splátkach a to vo výške po 54,67 Eur mesačne na maloletého Ondreja Samuela a vo výške po 45,50 Eur mesačne na maloletého Mateja.

10. Súd zároveň uvádza, že Zákon o rodine neukladá súdu povinnosť určiť plnenie zameškaného výživného v splátkach. Naopak, súd by mohol určiť splatnosť zameškaného výživného aj naraz, čo by bolo nepochybne v prospech oboch maloletých. Skutočnosť, že v zmysle ustálenej súdnej praxe sa obvykle umožňuje rodičom platiť zameškané výživné v splátkach je len v prospech oprávneného rodiča. Súd ďalej dodáva, že v zmysle § 44 Civilného mimosporového poriadku sú rozsudky o výživnom vykonateľné už ich doručením. To znamená, že otec maloletých bol už od doručenia pôvodného rozsudku súdu prvej inštancie povinný platiť výživné určené týmto rozsudkom a to aj napriek tomu, že proti rozsudku podal odvolanie a výroky o výživnom ešte neboli právoplatné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 122 Civilného mimosporového poriadku ak vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozsudkom schválil dohodu rodičov, nie sú rodičia oprávnení podať voči výroku, ktorým bola dohoda schválená, odvolanie.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 393 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať v prípade rozhodnutia o starostlivosti o maloleté deti návrh na súdny výkon rozhodnutia podľa Civilného mimosporového poriadku, a v prípade neplnenia vyživovacej povinnosti, návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.